

PER UN INDEPENDENTISME CATALÀ DESLLIURAT DEL SIONISME

Terra i Llibertat

14 d'abril de 2009

<http://blocs.mesvilaweb.cat/til>

És prou ben sabut i notori com sectors importants de l'independentisme català han tingut com a referència rellevant el sionisme i la creació de l'Estat d'Israel i com s'hi han emmirallat.

La pretesa creació heròica d'una nova pàtria en ple S.XXI, la recuperació de la llengua, la construcció d'una forta identitat col·lectiva fermament arrelada en el territori, han estat, entre d'altres, aspectes de l'Israel modern que han animat certs sectors del catalanisme a prendre'l com a exemple a seguir en el camí cap a la independència. Altres dimensions, com ara el suposat caràcter democràtic de l'estat d'Israel enmig de pobles i estats pretesament despòtics del proper Orient, o el fet de ser l'avançada de la modernitat occidental enmig del suposat tercermundisme àrab i islàmic, també han contribuït a fer que el projecte independentista català s'hi sentís representat.

Aquest fenomen ha comportat no poques complicitats i aliances des del nacionalisme català envers el sionisme arreu dels Països Catalans, no només entre sectors d'arrel jueva, ans també entre sectors aliens a aquest origen que hi han vist un model positiu.

Grups de pressió en tots els àmbits de la vida social, cultural, política i econòmica han estat i són força actius per tal de fomentar l'adhesió i solidaritat amb el sionisme, identificar-hi la catalanitat, promoure'n els valors i combatre'n els adversaris.

Tanmateix, si hom analitza els valors i l'ideari d'aquests corrents, hi troba molt sovint concepcions sociopolítiques elitistes, militaristes i autoritàries, en darrera instància legitimadores de la raó d'estat per damunt de la democràcia i legitimadores del colonialisme i de l'imperialisme occidental en el món, així com de l'israelià en la seva regió, és a dir, del sionisme. En aquest darrer cas, fins i tot, amb la paradoxa que corrents independentistes catalans legitimen i justifiquen la negació o limitació del dret a l'autodeterminació del poble palestí en els seus propis territoris, avui ocupats per Israel, per causa de la solidaritat prioritària amb l'Estat israelià i amb el seu projecte sionista. Aquesta paradoxa posa de manifest que en aquests corrents del nacionalisme català el dret a l'autodeterminació i la solidaritat amb els pobles i nacions sense estat no són principis generals referits a un dret col·lectiu inalienable, ans un instrument en la defensa d'un cert model de societat, avui representat pel sionisme en la seva regió, basat, pretesament, en una democràcia liberal, que no dubta, però, en negligir els seus propis principis de llibertat, igualtat i diversitat, si es tracta de defensar els seus interessos, esdevenint un estat autoritari, militarista i colonialista.

L'estat d'Israel ha esdevingut un model de societat palesament militarista, autoritari, elitista, excloent, supremacista, racista, integrista i colonialista, que avui no té cap escrúpol en incomplir totes les resolucions de l'ONU que no li són favorables i les convencions de Ginebra, que ha estat plenament còmplice, en un passat no molt llunyà,

del règim de l'apartheid a Sudàfrica i que està duent a terme una pràctica de neteja ètnica i de genocidi envers el poble palestí.

I és precisament d'aquests valors i visions dels que cal que s'alliberi urgentment l'independentisme català, per tal de poder bastir i dur a terme un projecte nacional veritablement democràtic i integrador, que contribueixi al progrés general de la humanitat i dels pobles, i a la construcció de nous paradigmes de llibertat, justícia, democràcia, diversitat i solidaritat, en el present context de globalització i de crisi de la civilització occidental moderna, de la qual l'estat d'Israel n'és una expressió fanàtica i un defensor violent.

Deslliurar-se, doncs, del sionisme i de l'emillament amb un estat d'Israel en estat degeneratiu, és avui una ruptura imprescindible per tal de poder definir i construir un nou projecte nacional per als Països Catalans, original, innovador i que contribueixi a la pau, a la justícia i a una nova democràcia en el món.

Com a projecte d'alliberament, l'independentisme català cal que s'inscriui en una lògica d'emancipació de la ment i de l'ànima d'Europa i de la Mediterrània, així com de construcció d'un projecte euromediterrani veritablement democràtic, fonamentat en els drets col·lectius dels pobles i lliure de tota lògica colonial.

Ben segur que aquest deslliurament contribuirà també positivament a la nostra capacitat per assumir i incorporar creativament i en pau les arrels semites, tan hebrees com àrabs, jueves i musulmanes que, entre d'altres, han format part de la diversitat d'origens i d'influències que ens han generat com a poble.

Terra i Llibertat
Països Catalans, abril del 2009